

Σε μια γειτονιά της Ηλιούπολης, στο θέατρο Δημαρχιακού Μεγάρου, η πολιτιστική ομάδα ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ διοργάνωσε το Σάββατο 5 Απρίλη την θεατρική - μουσική- εικαστική εκδήλωση «Από το “σύρμα” της Μακρονήσου στις γειτονιές του κόσμου». Τίμησε τον Γιώργο Φαρσακίδη, τον αγωνιστή εικαστικό - λογοτέχνη που κουβαλάει, χαραγμένα για πάντα, στο κορμί και την ψυχή του το «σύρμα» της Μακρονήσου και άλλες, αμέτρητες «κακουχίες» μιας πορείας πολλών δεκαετιών στον κοινό δρόμο των λαϊκών αγώνων και της τέχνης.

Φτάσαμε νωρίτερα από την προγραμματισμένη ώρα έναρξης. Στο φουαγιέ του θεάτρου, μπροστά από τα ταμπλό με τα εκτεθειμένα έργα του, υποδεχόταν τους θεατές ο ίδιος ο Γ. Φαρσακίδης. Αεικίνητος, ευθυτενής, χαμογελαστός, είχε για όλους μια καλή κουβέντα, ένα «πείραγμα», μια ζεστή αγκαλιά. Απλός, ανάμεσα στους απλούς, γι' αυτό μεγάλος. Ανταλλάξαμε λίγες κουβέντες μαζί του. Στην ερώτησή μας με τι ασχολείται αυτόν τον καιρό, απάντησε πως έχει έτοιμα για τύπωμα πέντε βιβλία, δυο εκ των οποίων θα κυκλοφορήσουν άμεσα! Με σαρκαστικό τόνο και διάθεση μικρού παιδιού αναφέρθηκε στους φίλους του που τον «πειράζουν» για τον οίστρο δημιουργίας που τον έχει καταλάβει. Του είπαμε πόσο σημαντικά είναι τα αποτελέσματα αυτού του οίστρου για εμάς και του ευχηθήκαμε να μην τον εγκαταλείψει ποτέ.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με σύντομο χαιρετισμό της Αλεξάνδρας Χαϊδή από τους διοργανωτές. Στη συνέχεια ο δημοσιογράφος και συγγραφέας Ηρακλής Κακαβάνης παρουσίασε πτυχές της ζωής και της αγωνιστικής-καλλιτεχνικής δράσης του αγωνιστή καλλιτέχνη. Περιέγραψε τον άνθρωπο Φαρσακίδη στα απλά και καθημερινά, στις δύσκολες στιγμές του αγώνα και της εξορίας, στη στάση ζωής του συνολικά. Παρουσίασε την καλλιτεχνική πορεία ενός στρατευμένου καλλιτέχνη, το έργο του οποίου ήταν συνυφασμένο με τους αγώνες του λαού. Ένα σημαντικό ζήτημα που έθιξε ο Ηρ. Κακαβάνης στην ομιλία του είναι η αίσθηση χρέους του Γ. Φαρσακίδη να μιλήσει για τους συντρόφους του που έδωσαν τη ζωή τους «σε άνιση μάχη» για το όραμα ενός καλύτερου κόσμου, κάτι που φαίνεται άλλωστε και στα περισσότερα βιβλία του.

Ο καλλιτέχνης Φαρσακίδης πιστεύει πως η δημιουργία πρέπει να αποβλέπει στο καλό των ανθρώπων. Έτσι στρατεύει την τέχνη του σε αυτόν τον σκοπό δένοντάς την άρρηκτα με το ιδεολογικό του πιστεύω. Αυτοδίδακτος, με τις γελοιογραφίες του που διακινούνται χέρι με χέρι, σατιρίζει τους κατακτητές και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Ανταρτοεπονίτης, καταγράφει σε κείμενα και σε σκίτσα τη ζωή στο αντάρτικο. Στο κολαστήριο της Μακρονήσου, πολλές φορές με κίνδυνο της ζωής του, καταγράφει τα βασανιστήρια και τους βασανιστές, με πρόθεση πάντα να πληροφορήσει τον έξω κόσμο για την κατάσταση «μέσα». Μαθαίνει από συνεξοριστούς του νέες τεχνικές. «Αξεδίψαστο» πνεύμα εξελίσσεται συνεχώς, αναζητώντας νέες μορφές έκφρασης. Αναλαμβάνει τη σκηνογραφία στο θέατρο των εξοριστών. Στη Μακρόνησο, στον Αη Στράτη, στη Γυάρο, στη Λέρο, δεκαεξήμισι χρόνια στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, στο «σύρμα», στη σκηνή, στην απομόνωση ή στις λίγες «ήσυχες» στιγμές, η έγνοια και ο σκοπός του είναι να καταγράψει, να σημειώσει, να σκισάρει, να ζωγραφίσει. Τα μεγάλα και συνταραχτικά γεγονότα αλλά και εικόνες από την καθημερινότητα. Ο Φαρσακίδης δε θα μπορούσε να μην αφιερώσει την τέχνη του στο λαό, αφού είχε αφιερώσει τη ζωή του σ' αυτόν, παλεύοντας για λευτεριά και προκοπή, για πρόοδο

και σοσιαλισμό, μέσα από τις γραμμές της Εθνικής Αντίστασης και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Ξεχωριστές στιγμές στην ομιλία του Ηρ. Κακαβάνη οι διάλογοι του Φαρσακίδη με συνεξόριστους του στον Αη Στράτη και κατοίκους του νησιού, που μας έκαναν να συγκινηθούμε και να γελάσουμε.

Το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης ήταν γεμάτο από μουσική και εικόνες. Αφηγήσεις (Αλεξάνδρα Χαϊδή και Άρης Ντα Κούνια Ντα Κόστα) και θεατρικοί μονόλογοι (συγκλονιστικές ερμηνείες από τις ηθοποιούς Νεφέλη Οικονόμου και Μαρία Καϋμενάκη), βασισμένοι σε κείμενα από το λογοτεχνικό έργο του Γ. Φαρσακίδη, εναλλάσσονταν στη σκηνή με τραγούδια που έπαιζαν ζωντανά αξιόλογοι μουσικοί (κιθάρα: Δημήτρης Κανέλλος, μπουζούκι: Γιάννης Μπαξεβάνης, βιολί: Αποστόλης Τεκίδης) και ερμήνευσαν οι εξαιρετικοί Δήμητρα Καχριμανίδου και Δημήτρης Κανέλλος. Ρίγη συγκίνησης προκάλεσε η ερμηνεία του τραγουδιού «Του Άρη» από τον Δημήτρη Ζήση, μαθητή του Λαϊκού Φροντιστηρίου Ηλιούπολης. Η εκδήλωση έκλεισε με την προβολή βίντεο της Ζωής Οικονόμου, για την εικαστική πορεία του Γ. Φαρσακίδη, όπου οι εικόνες των έργων του καλλιτέχνη έδεναν μοναδικά με τη φωνή του Γιάννη Ρίτσου που ακουγόταν να απαγγέλλει ποιήματά του.

Ειδική αναφορά αξίζει η συγκλονιστική, σπαραχτική ερμηνεία της νεαρής Νεφέλης Οικονόμου στην απόδοση των βασανιστηρίων της Μακρονήσου. Δεν βρίσκουμε λόγια να το περιγράψουμε... Ξεχωρίσαμε επίσης τον ενθουσιασμό με τον οποίο οι μουσικοί συμμετείχαν στην εκδήλωση, που φάνηκε από την σκηνική τους παρουσία και τον τρόπο που έπαιξαν αλλά και από την υπόσχεση - αισιόδοξο μήνυμα του Δημήτρη Κανέλλου: «Το μέλλον μας είναι ο Σοσιαλισμός!». Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης.

«Ζωγραφίζαμε, χαράζαμε, τυπώναμε κάρτες στον Αϊ Στράτη και αργότερα, επί Χούντας στη Γυάρο και Λέρο. Να μάθουν οι έξω ότι ζούμε και κρατάμε άπαρτο το αγωνιστικό μας χαρακώμα!», γράφει ο Γιώργος Φαρσακίδης κάπου στο βιβλίο του «Αναζητώντας την Ιθάκη...Πορεία ζωής...»

Εκδηλώσεις σαν αυτή που παρακολουθήσαμε χτες βράδυ στο θέατρο Δημαρχιακού Μεγάρου Ηλιούπολης, επιτελούν εκτός των άλλων και αυτόν τον σκοπό. Να μάθουν όλοι ότι σ' αυτά τα χώματα υπάρχει και αναπνέει και μια Ελλάδα που αντιστέκεται. Μια Ελλάδα που εμπνέεται από την ιστορία των αγώνων του λαού της, που τιμά τους αγωνιστές της όχι κλείνοντάς τους σε εικονίσματα αλλά παίρνοντας από τα χέρια τους τη βαριά σκυτάλη του χρέους και ακολουθώντας τα βήματά τους στους σύγχρονους αγώνες για κοινωνική αλλαγή. Μέχρι τη δικαίωση. Μέχρι τη νίκη.

Κυριακή 6 Απρίλη 2014.

Πηγή: e-oikodomos.blogspot.gr